

Motorická cvičení:

malování jablíček ve vzduchu (prstem, zápěstím, celou paží)

modelování jablíček z modelíny

modelování jablíček z krepového papíru, lepení na namalovaný strom

Procvičování hlásek:Hláška T

děti popisují části těla:

to je... hlava, ruka, noha, palec, nos, uši.

děti ukazují na věci kolem sebe tam je..., tady je...

Motorická cvičení:

Píseň Hlava, ramena, kolena“

pohybový doprovod

postupné zrychlování

Sluchová cvičení:

postupně se rozvíjející věta – Na poli roste obilí

Na poli roste obilí a řepa

Na poli roste obilí, řepa, brambory

Na poli roste obilí, řepa, brambory a kukuřice...

Vyprávíme dětem o úrazech a nebezpečích, která na ně mohou venku číhat. A aby se dětem venku nic nestalo, stačí někdy poslouchat dospělé, na co je upozorňují. Vzpomene na chlapečka Budulínka, kterému se jednou jeho neposlušání nevyplatilo a málem to s ním špatně dopadlo. (čtení pohádky – oprava pohádky)

O Budulínkovi

V domečku u lesa žili dědeček s babičkou a ti měli vnoučka, který se jmenoval Budulínek. Jednou babička povídá Budulínkovi: „Budulínku, my půjdeme s dědečkem naloupit (**nakoupit**) do města. Ty tu na nás počkáš a až budeš mít hlad, vezmeš si hrášek, který jsem ti nechala v troubě.“ „A taky nikomu neotvírej“ dodala babička. Budulínek souhlasil a babička se strejdou (**s dědečkem**) se vydali na cestu.

Budulínek zůstal doma sám. Chvilí si hrál, potom si maloval a zanedlouho dostal hlad. Vytáhl si z trouby guláš (**hrášek**), vzal si lžičku a začal jíst. V tom kdosi ťuká na okýnko a škemrá: „Budulínku, dej mi hrášku, povozím tě na provázku (**ocásku**).“

Budulínek se podíval do okýnka a uviděl lišku. Povídá jí: „To je od tebe pěkné liško, ale já nesmím nikomu otvírat“. A liška spustila znovu: „Budulínku, dej mi jablíčko (**hrášku**), povozím tě na ocásku.“

Budulínek už neodolal a lišku pustil. Liška snědla všechn hrášek, Budulínek si jí sedl na hlavu (**ocásek**) a liška vozila Budulínka po lavici... po světnici... a pak šupky dupky ze dveří a pelášila si to k lesu a přímo do svého doupěte.

Mezitím se dědeček s tetičkou (**babičkou**) vrátili z města. Když babička uviděla, že je světnička prázdná, dala se do pláče. Dědeček jí povídá: „Babičko, neplakej a podívej se na zem. Jsou tady liščí chloupky. Já vím, kde by ten náš Budulínek mohl být.“ Babička s dědečkem si vzali housličky a bubínek a vydali se Budulínka hledat. Šli a šli až přišli k liščímu doupěti. Dědeček vytáhl housličky a babička kytaru (**bubínek**) a začali hrát a zpívat. „Fidli fidli na housličky, bum bum na bubínek, polezou ven lištičky, za nimi náš Budulínek.“

Stará liška, když to slyšela, začala lamentovat: „Kdo to dělá venku takový rámus?!“ a poslala jednu malou kravičku (**lištičku**), aby se podívala, kdo tam venku tak rámusí. Dědeček vzal pytel, počkal, až malá liška vystrčí hlavu a šup s ní do pytle. Pytel zavázal a začali s babičkou znovu hrát a zpívat. „Fidli fidli na housličky, bum bum na vrata (**bubínek**), polezou ven lištičky, za nimi náš Budulínek.“

Stará liška poslala další malou lištičku, aby se podívala ven, co se tam děje. Dědeček už byl nachystaný s pytlem a jenom co malá liška vystrčila hlavu, hned ji dědeček strčil do pytle. A hned spustili s babičkou znovu:

„Fidli fidli na housličky, bum bum na bubínek, polezou ven lištičky, za nimi náš Baculínek (**Budulínek**).“

To už stará liška opravdu nevydržela a šla se podívat ven sama. A jenom vykukla, dědeček vzal sáček (**pytel**) a šup s ní do pytle. Pytel zavázal, vzal hůl a začal do pytle mlátit. A lišky volaly: „Dědečku, už dost, přestaň, my už ti Budulínka nikdy neodneseme.“ Dědeček tedy přestal a lišky pustil. Z doupěte vyběhl Budulínek, skočil babičce a dědečkovi kolem krku a slíbil, že už nikdy nebude nikomu cizímu otvírat. A taky neotevřel.

Zraková a grafomotorická cvičení:

Obkresli si ruku a pojmenuj prsty!

Obrázek vybarvi.

Říkanka s pohybem

Běžela liška po ledu (běh na místě)

ztratila klíček od medu (zamykání rukou).

Kdo ho má, ať ho dá, (otevření jedné dlaně vzhůru, druhá ruka plácne přes dlaň)
ať se liška nehněvá (projev nesouhlasu rukama a hlavou).

Běžela liška k háji, (běh na místě)

hoňte si ji páni (střídavě ruce na čelo – jako když se díváme do dálky).

Já ji chytat nebudu, (kývání prstem)

meškala bych koledu (běh dokola).